

พัฒนาการของคนรักเพศเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของบริบทประวัติศาสตร์ตะวันตก Development of Homosexual People through the change of Western Context History

ณปรีชญ์ บุญवास

Naprach Boonwas

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ Faculty of Humanities and Social Sciences; Prince of Songkla University

E-mail: naprach.b@psu.ac.th

Received June 26, 2021, & Revise November 7, 2021 & Accepted December 3, 2021

บทคัดย่อ

จากการศึกษางานวิจัยเรื่อง พัฒนาการของคนรักเพศเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของบริบทประวัติศาสตร์ตะวันตกผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพัฒนาการของบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ก่อรูปให้ชาวยุโรปมองคนรักเพศเดียวกันว่าเป็นอย่างไรบ้างโดยสรุปผลการศึกษาว่า สังคมตะวันตกได้ “ก่อรูป” การมองอัตลักษณ์ของคนรักเพศเดียวกันออกเป็น 4 ระยะ กล่าวคือ ในระยะที่ 1 คือระยะตั้งแต่กรีก-โรมัน สังคมในสมัยดังกล่าว มองคนรักเพศเดียวกันว่าเป็นลักษณะของชนชั้น เครือข่ายทางอำนาจ ที่สำคัญ คือความสัมพันธ์ระหว่างชายโตเต็มวัยและเด็กหนุ่มแรกรุ่น ในระยะที่ 2 คือ ภายหลังจากการสถาปนาศาสนาคริสต์เป็นศาสนาประจำชาติของอาณาจักรโรมันแล้ว ความสัมพันธ์ของคนรักเพศเดียวกันกลับถูกเปลี่ยนไป กล่าวคือ กลายเป็นบาป ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่ศาสนาคริสต์เดิมยังเป็นศาสนาของชนชั้นล่าง ซึ่งต่อต้านคนรักเพศเดียวกัน ที่คนกลุ่มนี้เห็นว่าวัฒนธรรมเดิมเป็นพวกหมกมุ่นอยู่กับเรื่องของกามารมณ์ ดังนั้นทางรัฐบาลโรมันจึงเริ่มออกกฎหมายต่อต้านคนรักเพศเดียวกันอย่างเป็นระบบ ในระยะที่สามคนรักเพศเดียวกันได้รับอิทธิพลจากการปฏิวัติวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปฏิวัติทางการแพทย์โดยในระยะนี้มองว่าคนรักเพศเดียวกันเป็น “คนป่วย” ที่ต้องได้รับการบำบัด ต่อมาวัฒนธรรมของคนรักเพศเดียวกันในช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 ก็ถึงจุดสูงสุดในเยอรมันโดยมีการก่อตั้งสถาบันเพศศึกษาหากแต่การสถาปนาอำนาจของพวกนาซีก็ได้ทำลายคนกลุ่มนี้ โดยคนรักเพศเดียวกันถูกจับและถูกเข้าค่ายกักกัน ส่วนในระยะสุดท้าย คือภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ก็ได้เกิดขบวนการประชาสังคมของคนรักเพศเดียวกันขึ้นมา หากแต่สิ่งที่ทำให้ขบวนการสิทธิของคนรักเพศเดียวกันพัฒนาแบบก้าวกระโดดมากที่สุดก็คือ “เหตุการณ์สโตนวอลล์” ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ตำรวจเข้าไปบุกค้นคลับของชาวเกย์อันอยู่ในเมืองนิวยอร์ก จนคนกลุ่มนี้ได้ตอบโต้โดยการก่อจลาจลต่อต้านตำรวจอย่างรุนแรง และการจลาจลนี้ได้เกิดผลที่สำคัญคือทำให้เกิดเกย์ไพรด์โดยเริ่มจากลาส

แอนเจอลิสและซิกาโก จนสิ่งเหล่านี้ผลักดันให้ประเทศเดนมาร์กผ่านกฎหมายการครอบคู่อองเพศเดียวกัน
ประสบความสำเร็จเป็นที่แรก

คำสำคัญ : คนรักร่วมเพศเดียวกัน, ประวัติศาสตร์ตะวันตก, ขบวนการสิทธิ

Abstract

The research entitled “Development of Homosexuality through the change of Western Context History” aimed at the investigation into how the evolution of “discourse,” social and cultural context, shapes perspectives of the Western on homosexuals throughout the history. The study concluded that the “shape” of homosexual identity in western societies was divided into 4 periods. During Greco-Roman period, a homosexual was viewed as stratification connecting to power network. Especially “Pederasty,” the relationship between an adult male and a teenage lad, was popular in the Greek period. In the second period after Christianization in Roman Empire, homosexual relationship was viewed as a sin in accordance with respected by the lower classes, whose culture was against homosexuality. In the earlier period of Greco-Roman, pederasty culture prevailed among the elite who for the Christians were extravagant and immersed themselves in lustful mood. The Roman government, therefore, systematically regulated laws against homosexuality. Homosexuality in the third period was influenced by scientific revolution, especially the medical revolution when homosexuals were perceived as ‘the sick’ who needed remedy. Homosexual culture reached its climax in Germany , By “sexology” institute. However, their dreams collapsed with the rise of Nazi, homosexuality. They were arrested and put into concentration camp. In the fourth period after the World War II, there were various civil societies on homosexuality. However, what dramatically increased the progression of homosexual movement was “Stonewall Riot,” in which the policemen raided Gay Club in New York. This provoked outrage among the gay community and caused the riot against the police officers. An important influence of this riot was the occurrence of gay pride which started in Los Angeles and Chicago. This pushed Denmark ahead to successfully impose same-sex civil union law the first time in the world.

Keyword: homosexuality, Western History, civil right

บทนำ

ในท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของประวัติศาสตร์ มักมีการถกเถียงเกี่ยวกับความเป็นคนรักเพศเดียวกันว่าเป็นความผิดปรกติหรือไม่ ในทัศนะเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้แบ่งความคิดเห็นออกเป็น 2 ด้านโดยความคิดทั้ง 2 ด้านนี้ได้สะท้อนถึงรากฐานของวิถีคิดที่แตกต่างกันใน 2 แนวทาง โดยรากฐานในแนวทางแรกถือว่าการเป็นรักร่วมเพศถือเป็นความผิดบาปที่ควรจะถูกแก้ไข รักษาหรือแม้กระทั่งกำจัดพฤติกรรมนี้ แท้จริงแล้วความคิดในรูปแบบนี้ได้มีรากฐานมาจากศาสนาในตระกูลอับราฮัม (Abrahamic Religion) อันได้แก่ศาสนายิว คริสต์และอิสลาม ทั้ง 3 ศาสนานี้ได้มีทัศนคติต่อชาวรักร่วมเพศในทางลบทั้งสิ้น ดังเช่น ในคัมภีร์โตราห์(Torah) และไบเบิล (Bible) Leviticus 20: 12-14)

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 ได้เกิดกระแสสตรีนิยมระบอบในยุโรป ทำให้ในปี 1898 นายแพทย์ชาวเยอรมันและนักเขียน Magnus Hirschfeld ได้เริ่มรณรงค์ต่อต้านกฎหมายรักร่วมเพศ “ย่อหน้าที่ 175” ซึ่งพูดถึงการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันว่าผิดกฎหมาย และในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 ในเยอรมันได้เริ่มเป็นศูนย์กลางของการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องรักร่วมเพศและคนข้ามเพศ โดยได้มีการก่อตั้ง สถาบันเพศศึกษา (Institution of Sexology) โดยที่จริงแล้วเยอรมันน่าจะเป็นประเทศที่เป็นศูนย์กลางของการเรียกร้องสิทธิของคนรักเพศเดียวกัน หากแต่การก้าวขึ้นมาสถาปนาอำนาจของพวกนาซี (Nazi) โดยฮิตเลอร์ได้ระงับสิทธิของคนกลุ่มเหล่านี้ โดยพวกนาซีได้ต่อต้านกลุ่มรักร่วมเพศอย่างรุนแรง ชาวเกย์และเลสเบียนตกเป็นเป้าโจมตีมากที่สุด (Tatchell, Peter. the Guardian. 2018) โดยพวกนาซีเห็นว่ากลุ่มรักร่วมเพศไม่ได้เป็นพวกรักชาติเพราะไม่สามารถผลิตเผ่าพันธุ์ที่สูงส่งของพวกอารยันได้ ดังนั้นสถาบันเพศศึกษาจึงถูกปิดและหนังสือจำนวนมากก็ถูกเผาโดยพวกเกสตาโป (Gestapo) และชาวรักร่วมเพศจำนวนมากก็ถูกส่งเข้าไปยังค่ายกักกันและถูกสังหารเป็นจำนวนมาก (“Persecution of Homosexuals in the Third Reich”. www.ushmm.org.2018)

ต่อมาในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 กลุ่มสิทธิของคนรักเพศเดียวกันในโลกตะวันตกก็ได้ถูกฟื้นฟูขึ้นอีกครั้ง คนกลุ่มนี้ได้รวมตัวกันในรูปของสมาคม ดังเช่น ขบวนการซีไอซี เนเดอร์แลนด์ (COC Nederland) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี 1969 ที่ได้เกิดเหตุการณ์ที่อาจกล่าวได้ว่าเป็นจุดพลิกผันในประวัติศาสตร์สิทธิของชาวเพศที่แตกต่างก็คือเหตุการณ์จลาจลที่Stonewall (Stonewall Riots) เหตุการณ์นี้เดิมเป็นเพียงการปราบปรามกลุ่มคนข้ามเพศและพวกรักร่วมเพศในคลับสำหรับชาวเกย์อย่างโหดร้าย โดยตำรวจได้เข้าตรวจค้นคลับแห่งนี้ (Carter, David,2004, pp.137) ทำให้เรื่องกระจายออกไปจนทำให้เกิดการจลาจลและขยายวงออกไป เป็นฝูงชนจำนวนกว่า 2000 คน

ภายหลังจากเหตุการณ์นี้ กลุ่มขบวนการชาวรักร่วมเพศจึงได้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรมในภูมิภาคต่างๆ ดังเช่น กลุ่มGay Liberation Front (GLF) Gay Activity Alliance (GAA) และจากเหตุการณ์การจลาจลที่stonewall นี้ได้ทำให้เกิดการเดินขบวนเพื่อระลึกถึงเหตุการณ์นี้ในทุกๆ ปี ซึ่งเรียกกันว่า “Gay Pride

Parade” โดยต่อมาในปี ค.ศ. 1974 สมาคมจิตแพทย์อเมริกัน (American Psychiatric Association) ได้มีการถกเถียงกันอย่างรุนแรงถึงเรื่องที่จะจัดประเภทของคนรักร่วมเพศเดียวกันว่าเป็นความผิดปกติหรือไม่ ซึ่งเดิมสมาคมจิตแพทย์เห็นว่าเป็นความผิดปกติทางจิตที่เป็นผลมาจากพัฒนาการที่ผิดพลาดในวัยเด็ก แต่จากการถกเถียงกันอย่างรุนแรงได้ทำให้ สมาคมจิตแพทย์อเมริกันได้เปลี่ยนคำวินิจฉัย โดยมีมติประกาศให้เรียกใหม่ว่า Sexual orientation disturbances¹ ไม่ถือเป็นความผิดปกติหรือวิถาวรอีกต่อไป(เทอดศักดิ์ รัมจำปา, 2545, น.129)

ดังนั้นเรื่องดังกล่าวจึงเป็นที่น่าสนใจว่า เหตุใดในสังคมยุโรป ซึ่งมีรากฐานทางศาสนา ซึ่งต่อต้านกลุ่มรักร่วมเพศเดียวกันอย่างรุนแรง แต่กลับมีพลวัตทางสังคมอันก่อให้เกิดการต่อต้านแนวคิดกระแสหลัก และสามารถสร้างการยอมรับของคนในกลุ่มนี้ จนเกิดการออกกฎหมายเพื่อรับรองสิทธิการแต่งงานของเพศเดียวกัน ซึ่งถือว่าเป็นจุดสูงสุดของกฎหมายการรับรองสิทธิของคนในกลุ่มนี้ให้ทัดเทียมกับคนส่วนใหญ่ในสังคมวัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาถึงพัฒนาการของการมองคนรักร่วมเพศเดียวกันในบริบทประวัติศาสตร์ศาสตร์ตะวันตกซึ่งมีรากฐานมาจากคริสต์ศาสนา ว่าการเปลี่ยนแปลงทางบริบทสังคมในยุคต่างๆจะส่งผลกระทบต่อคนรักร่วมเพศเดียวกันอย่างไรบ้าง

งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มคือกลุ่ม กล่าวถึงเพศภาวะ และเพศวิถี อย่างกว้างๆ ดังเช่น งานเขียนเรื่อง Gender Studies: Term and Debates ของ Anne Cranny-Francis อันเป็นงานเขียนที่ให้ความหมายของมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับเพศภาวะได้อย่างชัดเจน ทั้งคำว่า เพศภาวะ (Gender) หรือคนรักร่วมเพศเดียวกัน (Homosexuality) ซึ่งงานเขียนนี้จะเน้นประโยชน์ในการให้คำจำกัดความและการให้ความหมายในงานวิจัยชิ้นนี้

งานเขียนที่กล่าวถึงกลุ่มรักร่วมเพศเดียวกันโดยตรงแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อยคืองานเขียนที่ใช้วิธีการศึกษาเชิงประวัติศาสตร์และแนวสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา งานวิจัยในสาขาที่ใช้วิธีการศึกษาในแนวประวัติศาสตร์ เป็นการพยายามศึกษาถึงรากฐานความเชื่อของชาวยุโรปที่มีต่อแนวความคิดของคนรักร่วมเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แนวความคิดในแบบคริสต์ศาสนาได้ “ก่อรูป” (Formation) ความคิดที่มีต่อคนกลุ่มนี้ อย่างไรก็ตาม รวมถึงพัฒนาการของการต่อสู้เรียกร้องสิทธิมนุษยชนของกลุ่มนี้ ดังเช่นงานของ John Boswell เรื่อง Christianity, Social Tolerance Homosexuality. งานเขียนชิ้นนี้ได้กล่าวถึงรากฐานความคิดของชาวยุโรปที่มีต่อคนรักร่วมเพศเดียวกันว่า แท้จริงแล้วชาวยุโรปไม่ได้ต่อต้านคนกลุ่มนี้อย่างรุนแรงเหมือนกับการตีความแบบเดิม หากแต่สังคมคริสต์ศาสนาในยุคกลางกลับมีขึ้นดิษฐ์ธรรมต่อเพศที่แตกต่างอยู่พอสมควร หากแต่ความคิดเรื่องนี้กลับถูกปรับเปลี่ยนไปในช่วงปลายยุค]k’ ที่เริ่มมีการใช้ความรุนแรงต่อกลุ่มรักร่วมเพศถึงขั้น

ประหารชีวิต โดยงานเขียนชิ้นนี้จะให้ประโยชน์ในการวางรากฐานความเข้าใจในมโนทัศน์ของคริสต์ศาสนาที่มีต่อบุคคลที่เป็นคนรักเพศเดียวกันได้เป็นอย่างดี

บทความเรื่อง “Leftist Sexual Politic and Homosexuality: A Historical Overview” ของ Gert Hekma ในบทความนี้ได้กล่าวถึงกลุ่มรักร่วมเพศกับการต่อสู้ทางอุดมการณ์ในช่วงสงครามเย็น และกลุ่มพรรคการเมือง กลุ่มประชาสังคมต่างๆ โดยทำให้เราได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองกับการต่อสู้เพื่อให้ได้รับการยอมรับของกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งเป็นการเคลื่อนไหวที่สำคัญของขบวนการประชาสังคมแบบใหม่ (New Social Movements)

หนังสือเรื่อง Homosexuality: A History ของ Spenser, Collins งานชิ้นนี้กล่าวถึงพัฒนาการของกลุ่มรักร่วมเพศในสังคมยุโรปตั้งแต่ยุคกรีก-โรมัน สมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาการจนถึงปัจจุบัน โดย Spenser ได้พยายามชี้ให้เห็นว่าสังคมตะวันตกได้มีมุมมองเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศเดียวกันในสถานะที่เปลี่ยนแปลงไปตามพลวัตรของสังคม

ส่วนงานเขียนที่ใช้วิธีการศึกษาในแบบสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา เป็นงานเขียนที่มีการออกภาคสนามและใช้การสำรวจเชิงสถิติ สัมภาษณ์ ดังเช่นงานเขียนเรื่อง Growing up Before Stonewall: Life Stories of Some Gay Men Peter M. Nardi ที่ได้กล่าวถึงชีวิตของชายชาวรักร่วมเพศในช่วงก่อนการจลาจลที่สโตนวอลล์ อันใช้ข้อมูลแบบสัมภาษณ์เชิงเจาะลึก ซึ่งทำโดยจิตแพทย์ โดยในบทสัมภาษณ์จะกล่าวถึงช่วงชีวิตในวัยเด็กของบุคคลต่างๆ ครอบครัว ความขัดแย้งกับครอบครัว และการพัฒนาอัตลักษณ์ของตนเองไปสู่ความเป็นคนรักร่วมเพศเดียวกัน

งานเขียนเรื่อง If You Seduce a Straight Person, Can You Make Them Gay? ของ John P. De Cecco and John P. Elis งานเขียนชิ้นนี้เป็นการวิพากษ์ว่ามนุษย์เกิดมาเป็นคนรักร่วมเพศเดียวกันเลยหรือค่อยๆ กลายเป็นที่หลังโดยใช้ทฤษฎีที่อธิบายความมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเดียวกันทั้ง 2 ทฤษฎีคือ ทฤษฎีเชิงชีววิทยา (Biological Essentialism) และทฤษฎีเชิงปัจจัยทางวัฒนธรรม (Social Constructionalist) โดยงานชิ้นนี้ได้ข้อสรุปว่าแท้จริงแล้วการที่มนุษย์เกิดมาเป็นคนรักร่วมเพศเดียวกัน นั้นไม่ได้เกิดจากทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งอย่างตายตัว หากแต่เกิดจากการผสมผสานระหว่าง ลักษณะทางชีววิทยาและสภาพแวดล้อมทางสังคม

โดยสรุปจากที่กล่าวมาเราจะเห็นได้ว่า งานเขียนดังกล่าวทั้งในส่วนที่ใช้วิธีการศึกษาเชิงประวัติศาสตร์และวิธีการศึกษาในเชิงสังคมวิทยาทั้ง 2 ส่วนยังขาดการให้ภาพที่เกี่ยวข้องพัฒนาการของแนวความคิดและการเมืองขบวนการทางสังคมที่ผลักดันให้เกิดขบวนการสิทธิของคนรักร่วมเพศเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ขั้รวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าหลักฐานและเอกสารงานวิจัยต่างๆ ทั้งที่อยู่ในรูปของหนังสือวารสารทางวิชาการ

2. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ (Historical Method) โดยการสร้างระบบของมโนทัศน์ (Concept) เพื่อใช้อธิบายความเปลี่ยนแปลงความหลากหลายทางเพศ โดยนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์และวิเคราะห์ทางประวัติศาสตร์ (Historical Analysis and Synthesis) โดยอาศัยหลักฐานทางประวัติศาสตร์ (Historical Evidence) มาประกอบ
3. ชั้นสรุปผลการศึกษา นำเสนอในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description)

ผลการวิจัย

ในสมัยกรีกมีความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายกับชายที่ที่เรียกกันว่า “Pederasty” โดยจะเป็นความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างผู้ชายที่โตเต็มวัยและเด็กหนุ่มแรกเริ่ม โดยมักจะเริ่มความสัมพันธ์ตอนที่เริ่มวัยรุ่น ซึ่งปรากฏอยู่ในวัฒนธรรมในช่วงก่อนสมัยใหม่อยู่เป็นจำนวนมาก โดยนักวิชาการเรียกกันว่า “ความรักในเพศเดียวกันในเชิงโครงสร้างทางอายุ” ในแง่นี้ pederasty จึงเปรียบเสมือนสถาบันทางการศึกษา (Nigel Biggar and other, 2000, pp.183) ในสมัยโบราณเพราะเนื่องจากในสมัยนั้นไม่มีระบบการศึกษาแบบในปัจจุบัน ซึ่งเป็นการสั่งสอนศีลธรรมและวัฒนธรรม อย่างไรก็ตามได้มีผู้กล่าวว่า pederastic มักจะมาจากผู้ชายจากชนชั้นสูงและเด็กหนุ่มจากชนชั้นล่าง ในกรณีนี้จึงเปรียบเสมือนเป็นการแสดงสัญลักษณ์ในเชิงอำนาจของความรักที่ส่งต่อไปยังชนชั้น

ต่อมาความคิดเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกันก็เริ่มมีความเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยยะสำคัญ เมื่ออาณาจักรโรมันเข้าสู่ปลายศตวรรษที่ 3 ถึงต้นศตวรรษที่ 4 มีความเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยยะสำคัญทางด้านสังคมและวัฒนธรรม กล่าวคือ “ความเชื่อ” ของชาวโรมันเริ่มมีความเปลี่ยนแปลงกล่าวคือได้รับอิทธิพลจากศาสนาของชาวต่างชาติซึ่งเน้นในเรื่องของคาถาอาคมและเรื่องลึกลับ อันได้รับอิทธิพลจากกรีกและอียิปต์ โดยความเชื่อจะเน้นในเรื่องโลกของวิญญาณมากกว่าสิ่งที่มองเห็นได้ (John Boswell, 1986, 120) นอกจากนี้ปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คืออำนาจของรัฐบาลกลางที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในช่วงปลายศตวรรษที่ 4 ประชาชนชาวโรมันไม่มีสิทธิในการเลือกศาสนา อาชีพ สถานที่พักอาศัย หรือแม้กระทั่งนักกรีฑาที่ชื่นชอบโดยปราศจากการแทรกแซงของรัฐบาล

คำสอนของศาสนาคริสต์มีท่าทีต่อต้านความสัมพันธ์ของคนรักเพศเดียวกันอย่างโจ่งแจ้ง วัฒนธรรมคริสเตียนเป็นวัฒนธรรมที่มีรากฐานจากวัฒนธรรมของชาวยิว โดยชาวคริสเตียนในระยะแรกต้องต่อสู้เพื่อให้ความคิดตัวเองอยู่รอดท่ามกลางความคิดที่หลากหลาย ศาสนาใหม่นี้ต้องสร้างอัตลักษณ์ของตนเองท่ามกลางคู่แข่งอื่น

สถานการณ์ทางกฎหมายของบุคคลที่มีความรักในเพศเดียวกันไม่ได้ถูกต่อต้านอย่างเป็นทางการจนถึงศตวรรษที่ 6 เนื่องจากมีต้นกำเนิดมาจากความคิดในแบบ “สโตอิก” (Stoicism) แนวความคิดของสโตอิกจะเชื่อในเรื่องของ “ธรรมชาติ” โดยเฉพาะธรรมชาติของเพศก็คือการสืบพันธุ์ (John Boswell, 1986, 131)

ต่อมาในช่วงตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 18 จนถึงต้นศตวรรษที่ 19 ได้เริ่มมีความเปลี่ยนแปลงในสังคมยุโรป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปฏิวัติทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งรวมถึงปฏิวัติทางการแพทย์ก็เป็นส่วนหนึ่งในนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ราชสำนักของอังกฤษได้ให้ความสำคัญมากกับวิทยาศาสตร์จนมีการจัดตั้ง royal society ขึ้นเพื่อเป็นการสนับสนุน และแรงจูงใจให้คนสนใจในวิทยาศาสตร์ และยังมีการปฏิวัติอุตสาหกรรม ซึ่งกระบวนการต่างๆ เหล่านี้ได้ก่อให้เกิดความทรงกลมสิทธิมนุษยชนในรูปแบบใหม่ โดยจากคำกล่าวที่แพร่หลายในหมู่นักสิทธิมนุษยชนว่า “ทุกคนเกิดมาเท่าเทียมกัน. (all men are created equal) คำกล่าวดังกล่าว ได้ถูกอ้างมาจากคำประกาศอิสรภาพของประธานาธิบดีโทมัส เจฟเฟอร์สัน (Thomas Jefferson) (Thomas Jefferson, 1776, p.18)

นอกจากนี้จากบทความของ เจเรอมี เบนทัม (Jeremy Bentham) ซึ่งเขียนบทความโต้แย้งกฎหมายคนรักเพศเดียวกัน ในปี 1785 โดยกฎหมายนี้ได้กล่าวโทษผู้มีพฤติกรรมนี้ถึงขั้นประหารชีวิตด้วยการแขวนคอ และต่อมาได้มีลูกศิษย์ของเบนทัมที่เป็นนักสิทธิมนุษยชนที่ได้รับแรงบันดาลใจจากเขาในการปฏิวัติฝรั่งเศส ดังนั้นภายหลังจากการปฏิวัติฝรั่งเศสในปี ค.ศ. 1789 ประเทศฝรั่งเศสจึงเป็นประเทศแรกในยุโรปที่ไม่ถือว่าความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างเพศเดียวกันเป็นอาชญากรรม (Gert and other, 1995, pp.8) ซึ่งถูกประกาศโดยสภาร่างรัฐธรรมนูญ เนื่องจากนโยบายฝรั่งเศสในช่วงนี้ต้องการเป็นรัฐปลอดศาสนา โดยคนกลุ่มนี้ได้โต้แย้งว่ามันเป็นสิทธิส่วนตัวหรือของสังคม ซึ่งไม่ควรจะลงโทษ แต่ควรจะป้องกันโรค และในจุดของการปฏิวัติฝรั่งเศสก็เป็นจุดที่เริ่มเปลี่ยนการมองปัญหาสังคมต่างๆ ดังเช่น ปัญหาโสเภณี การมีเพศสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกัน เด็กกำพร้า ว่าเป็นปัญหาจากทางศาสนาให้กลายเป็นปัญหาด้านสุขอนามัย ดังเช่น มีความเห็นที่ว่าอาชีพโสเภณีเป็นอาชีพที่จำเป็น เนื่องจากจะทำให้ผู้หญิงกระฎุมพีถูกปกป้อง ทำให้ผู้ชายนำแรงขับทางเพศไปใช้กับผู้หญิงชั้นล่างแทน (Gert and other, 1995, pp. 9) และยังเป็นการระงับการแพร่หลายของโรคติดต่ออีกด้วย แต่อย่างไรก็ตามการลงทะเลเบียนโสเภณีก็ถูกต่อต้านจากทั้ง 2 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งก็คือฝ่ายศาสนา เพราะจะก่อให้เกิดบาป และฝ่ายนักสตรีนิยมนอกจากนี้นักสังคมนิยมยังต่อต้าน เนื่องจากเป็นการส่งเสริมให้เกิดการเอา รัดเอาเปรียบจากชนชั้นแรงงานโดยพวกกระฎุมพี

ในราวต้นศตวรรษที่ 18 เครือข่ายของการพบปะกันของคนเพศเดียวกัน มาจากทุกๆ ที่ดังเช่น ใบปะหน้าในร้านอาหาร ช่างทำเบาะ ช่างพิมพ์ นักกฎหมาย เสมียน คนใช้ และแม้แต่ทหาร ก็มีอยู่ในบ้านมอลลี่ ทั้งสิ้น โดยเอ็ดเวิร์ด วาร์ดได้กล่าวไว้ในหนังสือเรื่อง “ประวัติศาสตร์ลับของคลับลอนดอน” ในปี 1709 ได้กล่าวถึงการมีอยู่ของ “คลับมอลลี่” ในฝรั่งเศสก็เช่นกัน ตำรวจในฝรั่งเศสก็จับตาเป็นพิเศษเกี่ยวกับการเพิ่มขึ้นของพฤติกรรมโซโดมี ซึ่งพบได้ในสวนสาธารณะ โดยตำรวจในปารีสได้รับการบันทึกเกี่ยวกับการสารภาพของผู้ชายคนหนึ่งว่าชายอีกคน “ต้องการมากที่จะรู้จักผม”

ในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 ได้เกิดกระแสสตรีนิยมระบอบในยุโรป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเยอรมนี ซึ่งถึงแม้ว่าในช่วงทศวรรษ 1890 ภายหลังจากการรวมประเทศแล้ว ประเทศก็ยังถูกปกครองอยู่ภายใต้พวกอภิสิทธิ์ชนเจ้าของที่ดินที่ถึงแม้ว่าชนชั้นนายทุนจะเริ่มทรงอิทธิพลขึ้นโดยในปี 1897 ได้เกิดคณะกรรมการ

วิทยาศาสตร์-มนุษยธรรม ขึ้นที่เบอร์ลิน อันเป็นองค์กรของคนรักเพศเดียวกันที่เกิดขึ้นเป็นแห่งแรกในโลก (Gert and other, 1995, pp.17) นำโดยแม็กนัส แฮ็คพิว (Magnus Hirschfeld, 1868-1935) คณะกรรมการเหล่านี้ได้กลายเป็นเสียงนำในการเรียกร้องสิทธิที่เท่าเทียมกันสำหรับคนรักเพศเดียวกัน จนกระทั่งโดนปราบโดยพวกนาซีในปี 1933 โดยองค์กรดังกล่าวได้มีอิทธิพลไปนอกเยอรมนี หากแต่ในประเทศอื่นๆ องค์กรเหล่านี้ยังขยายตัวไปอย่างจำกัด

ในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 ได้เกิดกระแสสตรีนิยมระบอบทั่วยุโรปเริ่มจากในเยอรมันเอง ในเยอรมนีเองเป็นสังคมลูกผสมระหว่างสังคมศักดินาและสังคมสมัยใหม่ ขบวนการของคนรักเพศเดียวกัน เป็นขบวนการของพวกเขาเสรีนิยม ขนชั้นกลางและคนงาน หลังจากที่รัฐเยอรมันสามารถรวมกันได้ในปี 1871 แล้วเยอรมันก็ตกอยู่ภายใต้อำนาจของราชวงศ์จาค ปรัสเซีย โดยชนชั้นปกครองก็คือชนชั้นสูงที่เป็นเจ้าที่ดิน และมีการเติบโตขึ้นของชนชั้นนายทุน ซึ่งทั้งสองชนชั้นนี้ ได้ร่วมมือกันสร้างกองทัพ ระบบราชการและโบสถ์ โดยที่ราชสำนักปรัสเซียมีอำนาจอย่างแท้จริง โดยปกครองประเทศแบบอำนาจนิยมและตั้งคำถามต่อการปฏิรูปและการปฏิบัติ ในปีค.ศ. 1896 ได้เกิดวารสารที่เกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกันเป็นครั้งแรกคือ “Der Eigine” โดยบรรณาธิการคืออดอล์ฟ แบรินด์ (Adolf Brand) นายแพทย์ชาวเยอรมันและนักเขียน “แม็กนัส แฮ็คพิว (Magnus Hirschfeld) เรื่อง “Suppo and Sokrates” โดยเขาเป็นชาวยิวที่เกิดในโปแลนด์ ในหนังสือของเขาได้รับอิทธิพลจากแฮ็คพิว แม็กนัสได้กล่าวว่าการเป็นคนรักเพศเดียวกันเป็น “สัญชาตญาณธรรมชาติภายในส่วนลึก” (Gert and other, 1995, pp. 18) และเป็นเพศที่อยู่ระหว่างความเป็นชายและหญิงอย่างสุดขีด นอกจากนี้แม็กนัสยังได้กล่าวโจมตีทฤษฎีว่าการเป็นคนรักเพศเดียวกันคือความป่วยไข้ว่า มันคือ “อคติ”ทางการแพทย์ นอกจากนี้ในบางประเทศการเป็นคนรักเพศเดียวกันก็ไม่ใช่เรื่องผิดกฎหมาย ดังเช่นประเทศฝรั่งเศส อิตาลี เนเธอร์แลนด์ เบลเยียม ลักเซมเบิร์ก บาวาเรียและวือเตนเบิร์ก โดยแม็กนัสเห็นว่า เมื่อย้อนกลับไปดูในประวัติศาสตร์ก็มีชนชาติหลายชนชาติที่มีการยกย่องคนรักเพศเดียวกัน ดังเช่น อัลบาเนียน (Albanians) ซินเทียน (Scythians) ดัลมาเทียน (Dalmatians) และ เซลท์ (Celts)

นอกจากนี้แม็กนัสแฮ็คพิวได้เริ่มรณรงค์ต่อต้านกฎหมายรักร่วมเพศ “ย่อหน้าที่ 175” ซึ่งพูดถึงการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันว่าผิดกฎหมาย โดยในการนี้มีผู้สนับสนุนที่สำคัญนำโดยออกัส เบอ์เบล (August Bebel) หัวหน้าพรรคสังคมนิยมประชาธิปไตย (Gert and other, 1995, pp.19) โดยเบอ์เบลเป็นผู้สนับสนุนสิทธิสตรี และยังเขียนวารสารที่เกี่ยวกับสตรีและสังคมนิยมดังเช่น “หนังสือประจำปีของเพศที่ใกล้ชิด” ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้กลุ่มชนชั้นนำให้ได้รับการศึกษา โดยเฉพาะพวกนักหนังสือพิมพ์ เจ้าหน้าที่ปกครอง นายกเทศมนตรี ตุลาการ เรียกกันว่า “อะไรคือสิ่งที่คนรู้เกี่ยวกับเพศที่สาม” ในปีค.ศ. 1903

โดยจากการวิเคราะห์ในหมู่นักวิชาการแล้วเห็นว่าแท้จริงแล้วเยอรมันน่าจะเป็นประเทศที่เป็นศูนย์กลางของการเรียกร้องสิทธิของคนรักเพศเดียวกัน หากแต่การก้าวขึ้นมาสถาปนาอำนาจของพวกนาซี (Nazi) โดยฮิตเลอร์ได้ดับฝันของคนกลุ่มเหล่านี้ที่ต้องการจะมีสิทธิเสรีภาพเพิ่มขึ้น โดยพวกนาซีได้ต่อต้านกลุ่มรักร่วมเพศอย่างรุนแรง (Heger Heinz, 1994, p.89) โดยพวกนาซีเห็นว่ากลุ่มรักร่วมเพศไม่ได้เป็นพวกรักชาติ

เพราะไม่สามารถผลิตแผ่นพับที่ส่งของพวกอารยันได้ ดังนั้นสถาบันเพศศึกษาจึงถูกปิดและหนังสือจำนวนมากก็ถูกเผาโดยพวกเกสตาโป (Gestapo) โดยในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1933 พวกที่มีอิทธิพลสายกลางอย่าง เออร์เนส รอม เกิดอ่อนแอลง ทำให้พรรคนาซีเริ่มกวาดล้างกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน (Cushman, Sarah, 2017, p. 302) โดยคลับในเบอร์ลิน สิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวกับเพศนอกกฎหมาย และกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน ถูกประกาศห้าม ทำให้คนกลุ่มนี้จำนวนมากหนีออกจากเยอรมนี โดยในเคอร์ทฮิลเลอร์ผู้จัดการหลักของสถาบันการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องเพศได้ถูกส่งไปยังค่ายกักกัน โดยกลุ่มยุวชนนาซีจากสหภาพยุวชนเยอรมันสร้างองค์กรเพื่อโจมตีสถาบันเพื่อการวิจัยทางเพศ ในระยะเวลาต่อมา ห้องสมุดและห้องเก็บเอกสารของสถาบันถูกเผา หนังสือและวารสารกว่า 20,000 เล่ม รวมทั้งภาพถ่ายกว่า 5000 ภาพ และมีการยึดรายชื่อและที่อยู่ของคนรักเพศเดียวกัน มีการประมาณการถึงชาวเกย์ที่ถูกคุมขังในค่ายกักกันประมาณ 5000-15,000 คน เสียชีวิตโดยถูกสังหารเป็นจำนวนมากคิดเป็นร้อยละมากกว่าชาวยิวเสียอีก (Cushman, Sarah, 2017, p. 2) ดังจะเห็นได้จากประวัติของ ปีแอร์ซีลล์ (Pierre Seel) ชาวฝรั่งเศส ชาวฝรั่งเศสที่รอดชีวิตจากการเข้าค่ายกักกันของนาซีเยอรมันในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 เขาได้เขียนหนังสือเรื่อง “ข้าพเจ้า ปีแอร์ ซีลล์, คนรักเพศเดียวกันที่ถูกขับไล่” (I, Pierre Seel, Deported Homosexual)

แต่เหตุการณ์ที่มีความสำคัญต่อการปลดปล่อยคนรักเพศเดียวกันมากที่สุดในประวัติศาสตร์ก็คือ เหตุการณ์ Stonewall เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเดือนมิถุนายน ปี ค.ศ. 1969 ที่ร้านอาหารใน Stonewall โดยอยู่ที่หมู่บ้าน Greenwich ซึ่งอยู่ใกล้เคียงกับแมนฮัตตันในนิวยอร์ก โดยเหตุการณ์นี้ถือว่าเป็นเหตุการณ์ที่สำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่ขบวนการปลดปล่อยคนรักเพศเดียวกันและการต่อสู้รูปแบบใหม่ของขบวนการเรียกร้องสิทธิชาวเอลจีบีที (LGBT) ในสหรัฐฯ โดยเกย์อเมริกันต้องเผชิญกับระบบกฎหมายที่ไม่ยุติธรรม โดยกลุ่มโฮโมฟีวในระยะเริ่มแรกได้พิสูจน์ว่าชาวเกย์สามารถผสมกลมกลืน โดยคนกลุ่มนี้สนับสนุนการไม่เผชิญหน้ากันทางด้านการศึกษาระหว่างคนรักเพศเดียวกันและรักต่างเพศ ในปีท้ายๆ ของทศวรรษที่ 1960 มีการถกเถียงกันอย่างรุนแรง โดยขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมต่างๆ ดังเช่น ขบวนการสิทธิพลเมือง อันเป็นขบวนการต่อต้านวัฒนธรรมในช่วงทศวรรษที่ 60 และขบวนการต่อต้านสงครามเวียดนาม (Carter, David, 2004, p. 15)

ในต้นทศวรรษที่ 1960 มีการรณรงค์ให้กำจัดการเกย์ในมหานครนิวยอร์ก ซึ่งได้รับคำสั่งจากนายกเทศมนตรี โรเบิร์ต เอฟ. วากเนอร์ จูเนียร์ (Robert F. Wagner Jr.) เนื่องจากท่านกลัวว่าลักษณะของเมืองจากการเตรียมงาน เวิร์ลแฟร์ในปี 1964 โดยทางเมืองได้เพิกถอนใบอนุญาตชายแอลกอฮอล์บาร์และมีตำรวจนอกเครื่องแบบเพื่อดักจับคนรักเพศเดียวกัน การดักจับนี้จะรวมไปถึงว่าตำรวจจะสวมรอยแล้วไปพูดคุยกับชายหนุ่ม หรือซื้อเครื่องดื่มให้ ดังเช่นเรื่องในนิวยอร์กโพสต์พูดถึงการดักจับในห้องล็อบเกอร์ยิม ในคดีนี้มีทนายจำนวนน้อยมากที่จะยอมว่าความให้ (Duberman, 1993, pp. 116-117)

โดยนักประวัติศาสตร์ เดวิด คาร์เตอร์ได้ให้ข้อมูลว่า (Carter, David, 2004, pp. 96-103) เจ้าของที่เป็นมาเฟียของ Stonewall ชูกรรโชกลูกค้าที่ร่ำรวย พวกเขาตัดสินใจปิดคลับ Stonewall ถาวรโดยตำรวจนอก

เครื่องแบบ 4 คน ได้เข้าไปในบาร์ ในคืนนั้นลูกค้าเกิดความงุนงง คนจำนวนน้อยผู้ซึ่งตระหนักดีถึงเหตุการณ์ก็รีบวิ่งไปยังประตูหรือหน้าต่างในห้องน้ำ

ทำให้ตำรวจต้องเริ่มที่จะยับยั้งฝูงชน และต่อฝูงชนล้มลง คนถูกใส่กุญแจมือในรถตำรวจหลบหนี ตำรวจโดยไม่มีใครช่วยเหลือ ต่อมาฝูงชนพยายามจะคว่ำรถตำรวจ โดยใครบางคนในฝูงชนได้ป่าวประกาศว่า “พวกเขาไม่จ่ายเงินให้แก่ตำรวจ” (Carter, David, 2004, p. 154) มีการขว้างกระป๋องเบียร์ โดยตำรวจวิ่งไล่จับและคนกลุ่มนี้ก็วิ่งหนีไป ตำรวจ ซึ่งมีจำนวนมากถึง 500-600 คนวิ่งไล่จับคนจำนวนมาก (Carter, David, 2004, p. 154)

โดยผลกระทบจากเหตุการณ์นี้คือ หลังจากนั้นในอีก 1 ปี ในวันที่ 28 มิถุนายน 1970 ได้เกิดการเดินขบวน “เกย์ไพรด์” ในลอส แองเจลิสและชิคาโก อันถือว่าเป็นการเดินขบวนเกย์ไพรด์เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์อเมริกา ต่อมาการเดินขบวนในแบบนี้ก็ได้เกิดขึ้นในอีกหลายเมือง ดังเช่น บอสตัน ดัลลัส ลอนดอน ปารีส เบอร์ลินตะวันตก และสต็อกโฮล์ม Frank Kameny ได้กล่าวถึงเหตุการณ์ที่ Stonewall ว่าเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญจุดหนึ่งในประวัติศาสตร์จากเดิมที่พวกเขาเคยร่วมเดินขบวนไปที่ทำเนียบขาวเพื่อให้ไม่มีการแบ่งแยกระหว่างคนรักเพศเดียวกันและรักต่างเพศ ก็มีคนรักเพศเดียวกันที่ไปร่วมเดินขบวนน้อยมาก แต่หลังจากที่เกิดการประท้วงที่ Stonewall ก็มีคนไปร่วมในขบวนครั้งนี้เป็นทวีคูณจาก 50 คนกลายเป็น 2500 ในช่วงระยะเวลาเพียง 3 ปี (Carter, David, 2004, p. 251)

เพียงแค่ 2 ปีหลังจากเหตุการณ์ที่ Stonewall ก็ได้เกิดขบวนการเรียกร้องสิทธิของคนรักเพศเดียวกันในเกือบทุกๆ เมืองในสหรัฐฯ รวมถึงแคนาดา ออสเตรเลียและยุโรปตะวันตก อย่างไรก็ตาม เชื้อชาติ ชนชั้น อุดมการณ์ ก็เป็นอุปสรรคหลังจากการจลาจล มันแสดงให้เห็นในปี 1973 เมื่อมีการชุมนุมที่ Stonewall Barbara Gittings ได้กล่าวยกย่องความหลากหลายของฝูงชน แต่หลังจากนั้นก็เกิดความขัดแย้งกันขึ้นระหว่างกลุ่มสาวประเภทสองและเฟมินิสต์ (Duberman, Martin, 1993, Stonewall, pp.236) ทำให้ในระยะต่อมา กลุ่มเฟมินิสต์พยายามผลักดันเอากลุ่มสาวประเภทสองออกจากกลุ่มขบวนสิทธิของคนรักเพศเดียวกัน

ต่อมาในปี ค.ศ. 1975 มีการทำภาพยนตร์ที่แหวกแนว โดยแสดงถึงประวัติชีวิตของคนรักเพศเดียวกันที่เป็นไอดอลคือ Quentin Crisp ชื่อเรื่องคือ “ข้าราชการพลเรือนที่เปลือยเปล่า” (the Naked Civil Servant) นำออกฉายในช่อง Thames โดยนิตยสารอังกฤษ Gay Left เริ่มจัดจำหน่าย ต่อมาในปี 1977 ฮาร์วี มิลท์ (Harvey Milk) สมาชิกสภาของซาน ฟรานซิสโกอันเป็นเกย์ที่เปิดเผยคนแรกที่ได้รับเลือกตั้งเข้าสู่สภานี้ แต่ในระยะต่อมาเขาก็ถูกแดน ไวท์สมาชิกสภาของซานฟรานซิสโกคนก่อนสังหาร ทำให้ในปี 1977 อานิตา แบรินท์ (Anita Bryant) มีสออเมริกาและนักร้องได้เริ่มแคมเปญ “ช่วยเด็กของเรา” ใน Florida ในการต่อต้านการมีอำนาจขึ้นมาจากกลุ่มปลดปล่อยคนรักเพศเดียวกัน โดยในแคมเปญนี้ได้สนับสนุนให้ไล่ครูที่สงสัยว่าเป็นคนรักเพศเดียวกันออกจากตำแหน่ง

ต่อมาในทศวรรษที่ 80 ขบวนสิทธิของคนรักเพศเดียวกัน มาจากการเกิดขึ้นของโรคเอดส์ ซึ่งทำให้เปลี่ยนทั้งตัวผู้นำและประเด็นที่จะเน้น โดยทำให้เกิดกลุ่ม “ACT UP” ซึ่งเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยที่ติดเชื้อ มี

การใช้คำศัพท์คำว่า “Queer” และ “LGBT” ซึ่งหมายถึงเพศที่สามให้นิยามตนเองว่าเป็นชนกลุ่มน้อย และ เพศที่หลากหลาย ("Archived copy". Archived from [the original](#) on 2016-07-14. Retrieved 2016-05-25)

ในด้านสังคม เริ่มมีการเคลื่อนไหวทางวัฒนธรรมในหมู่เพศที่หลากหลาย ดังเช่น ด้านกีฬา เริ่มมีกีฬาโอลิมปิก หรือ “Gay Game” โดยเริ่มในปีแรกคือ ปี 1982 ที่ซานฟรานซิสโก โดยมีการแข่งขันบาสเก็ตบอล บิลเลียด โบว์ลิง ชีจกระดาน ดำน้ำ กอล์ฟ วิ่งมาราธอน เพาะกาย ยกน้ำหนัก ฟุตบอล ซอฟท์บอล วายน้ำ เทนนิส กรีฑา วอลเลย์บอล และ มวยปล้ำ โดยมีประเทศที่เข้าร่วมถึง 15 ประเทศ ดังเช่น สหรัฐฯ เวเนซุเอล่า (<https://gaygames.org/Mission-&-Vision>, 2560) และหลังจากนั้นก็มีการจัดกีฬาดังกล่าวขึ้นทุก 4 ปี โดยเลียนแบบกีฬาโอลิมปิก และมีเจ้าภาพหมุนเวียนกันไป

ส่วนทางด้านภาพยนตร์ ก็เริ่มมีภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกันมากขึ้น ดังเช่น ภาพยนตร์เรื่อง “Kiss of the Spider women” ในปี 1985 อันเป็นหนังที่พูดถึงความสัมพันธ์ชายข้ามเพศกับนักปฏิวัติฝ่ายซ้ายในช่วงรัฐบาลทหารของชาวบราซิลในคุก (<https://www.imdb.com/title/tt0089424>, 2560) โดยภาพยนตร์เรื่องนี้ได้รับรางวัลยอดเยี่ยมสาขาดารานำชาย โดยวิลเลียมเฮิร์ต (William Hurt) และเข้าชิงรางวัลอีกหลายสาขาซึ่งรวมไปถึงภาพยนตร์ยอดเยี่ยมและเรื่อง “Maurice” ซึ่งดัดแปลงมาจากบทประพันธ์ที่มีชื่อเสียงมากของ E.M. Foster ในปี 1987 อันการที่ทั้งฮอลลีวูดและทางฝั่งสหราชอาณาจักรได้ทำภาพยนตร์อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงตัวตนของคนรักเพศเดียวกัน และยังเป็นภาพยนตร์ที่ได้รับการยอมรับอย่างสูงอีกด้วย

ทางด้านเพลงในทศวรรษดังกล่าว ก็ได้เกิดวงดนตรีที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นคนรักเพศเดียวกัน ดังเช่น “The Village People” ซึ่งได้ออกซิงเกิลเพลง “Y.M.C.A” อันมีเนื้อหาเกี่ยวพันกับคนรักเพศเดียวกัน วงดนตรีดังกล่าวเป็นวงดนตรีที่มีการแต่งคอสเพลย์เป็น อินเดียนแดง กรรมกรก่อสร้าง ตำรวจ เคาบอย ผู้ชายในชุดหนัง ทหาร อันแสดงให้เห็นถึงความเป็นชาย โดยเพลง Y.M.C.A. เป็นเพลงที่ได้รับความนิยมสูงมาก เพราะสามารถขึ้นอันดับ 2 ในชาร์ตบิลบอร์ดของสหรัฐฯ ได้ (“US Charts”. [Billboard](#). [Prometheus Global Media](#). Retrieved February 15, 2018.)

จากสภาวะสังคมดังกล่าว ได้แสดงให้เห็นถึงการเปิดกว้างทางสังคมมากยิ่งขึ้น จนทำให้ขบวนการประชาสังคมในเดนมาร์ก เรียกร้องกฎหมาย “การอยู่ร่วมกันโดยชอบธรรมตามกฎหมาย” ของคนเพศเดียวกัน จนมีการกดดันให้รัฐบาลโดยนายกรัฐมนตรี Poul Schlüter จากพรรคการเมือง Conservative ได้ยอมรับกฎหมายนี้ แต่อย่างไรก็ตามก็ยังมีข้อจำกัดว่าคนเพศเดียวกันยังไม่ได้รับการอนุญาตให้จัดงานแต่งงานในโบสถ์ แต่ให้เป็นการทำพิธีในศาลาว่าการจังหวัดแทน (Sheila Rules , [New York times](#)), และรับอุปการะบุตรบุญธรรม โดยกฎหมายนี้ผ่านด้วยการโหวต 71 ต่อ 47 หลังจาก 40 ปีของการต่อสู้ โดยมีการต่อต้านจากชาวคริสต์ในพรรคอนุรักษ์นิยมแห่งประชาชน โดยในการนี้ได้มีคู่แต่งงานคู่แรกที่มาจากนักต่อสู้เพื่อสิทธิของ LGBT มาเป็นเวลาถึง 40 ปีก็คือ Axel and Eigil Axgil ซึ่งพวกเขาอยู่ร่วมกันมาเป็นเวลาถึง 40 ปีและต่อสู้เรื่องนี้มาโดย

ตลอดในขบวนการ Forbundet af 1948 ทั้งสองคนจึงจัดการแต่งงานโดยให้ Tom Ahlberg รองนายกเทศมนตรีแห่งเมืองโคเปนเฮเกน ในศาลว่าการจังหวัด (Rex Wocker <https://www.thestranger.com>)

กฎหมายการแต่งงานของเพศเดียวกัน (Act หมายเลข 372 มิถุนายน 1989) ดังกล่าว ประกอบไปด้วย 7 มาตรา (<https://web.archive.org>) โดยมาตราแรกกล่าวว่า “คนเพศเดียวกัน 2 คนสามารถครองคู่โดยชอบธรรมตามกฎหมายได้” มาตราสองคือกล่าวว่า คนที่จะได้รับผลจากกฎหมายนี้คือคนที่อยู่อาศัยอย่างถาวรหรือมีเชื้อชาติเดนมาร์ก มาตรา 3 คือ กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้เช่นเดียวกับกฎหมายการแต่งงาน มาตรา 4 คือ กฎหมายฉบับนี้ไม่รวมถึงการอุปการะบุตรบุญธรรม

โดยรวมแล้วผู้วิจัยจึงเห็นว่าความเปลี่ยนแปลงของบริษัทที่เชื่อมโยงกันระหว่างการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ต่างเป็นปัจจัยให้ขบวนการสิทธิและมโนทัศน์ที่มีต่อคนรักเพศเดียวกันเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยยะสำคัญ อย่างไรก็ตามขบวนการเหล่านี้ก็มีทั้งส่วนที่มีการพัฒนาไปอย่างก้าวกระโดด ดังเช่น หลังเหตุการณ์สโตนวอลล์ที่ถือเป็นหมุดหมายสำคัญของขบวนการสิทธิของคนกลุ่มนี้ ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวก็มีความสัมพันธ์กับในบริบทโลกเพราะในช่วงทศวรรษดังกล่าว มีการขยายตัวของ การต่อสู้ระหว่างขบวนการสิทธิต่างๆ อย่างมีนัยยะสำคัญ ดังเช่น ขบวนการเรียกร้องสิทธิของคนผิวสีโดย มาร์ติน ลูเธอร์คิง จูเนียร์ หรือเหตุการณ์ปราศ สปริงในเชกโกสโลวะเกีย เป็นต้น แต่ก็มีช่วงที่เกิดการก้าวถอยหลังอย่างมีนัยยะสำคัญ ดังเช่น การเกิดกาฬโรคระบาดในช่วงปลายยุคกลาง และการสถาปนาอำนาจของพรคนาซี เป็นต้น เหมือนกับการเรียกร้องสิทธิเหล่านี้เป็นการ “เดินหน้าสองก้าว ถอยหลังหนึ่งก้าว”

โดยสรุป จากการศึกษาเรื่องพัฒนาการของคนรักเพศเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในประวัติศาสตร์ตะวันตก ทำให้เราได้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงมุมมอง และแนวคิดที่สังคมมีต่อคนรักเพศเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในประวัติศาสตร์

ในระยะที่ 1 คือระยะของกรีก-โรมัน โบราณ แกนของความสัมพันธ์ที่ใช้ตัดสินไม่ได้อยู่ที่เพศและการประเมินการกระทำทางเพศว่าผิดหรือถูก หากอยู่ที่อายุและชนชั้น และการที่คนๆ หนึ่งจะเป็นผู้ชายอย่างเต็มตัวก็จะต้องสามารถมีเพศสัมพันธ์กับทั้งผู้ชาย ผู้หญิงที่มีอายุน้อยหรือมากได้หมด จึงจะถือว่าเป็นผู้ชายอย่างเต็มตัว โดยในวัฒนธรรมโบราณของกรีกก็ยังได้มีวัฒนธรรมที่เรียกว่า pederasty คือความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างผู้ชายที่โตเต็มวัยและเด็กหนุ่มแรกรุ่น โดยนักวิชาการเรียกกันว่า “ความรักในเพศเดียวกันเชิงโครงสร้างทางอายุ” โดยผู้ที่อ่อนกว่ามักจะต้องรับบทเปรียบเสมือนกับ “ภรรยา” นอกจากนี้ชาวกรีกยังเห็นว่าความรู้ควรเป็นสิ่งที่สืบทอดไปในหมู่ผู้ชายเท่านั้น ต่อมาแนวความคิดดังกล่าวยังได้ถูกส่งต่อไปยังอาณาจักรโรมัน

แต่อย่างไรก็ตาม หลังจากการแพร่หลายของศาสนาคริสต์ในอาณาจักรโรมัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากที่ศาสนาคริสต์ได้กลายเป็นศาสนาของอาณาจักรโรมันอย่างสมบูรณ์ ทางรัฐบาลกลางก็ได้เริ่มออกกฎหมายจำกัดคนรักเพศเดียวกัน ดังเช่น การห้ามขายผู้ชายไปเป็นโสเภณี นอกจากนี้ในช่วงนี้ความสัมพันธ์ของคนรักเพศเดียวกันยังถูกปรับเปลี่ยนจากความชื่นชอบส่วนตัวให้กลายเป็นเรื่องศีลธรรมและมันยังถูกจัด

ประเภทเป็น “ความปรารถนา” ไม่ใช่ “ความรัก” แต่อย่างไรก็ตามในระยะแรกที่ศาสนาคริสต์กลายเป็นศาสนาประจำชาติของชาวโรมัน สถานภาพทางกฎหมายของบุคคลที่มีความรักในเพศเดียวกันก็ยังไม่ได้ถูกต่อต้านอย่างเป็นทางการจนถึงศตวรรษที่ 6

หากแต่การต่อต้านของคนรักเพศเดียวกันจะเกิดขึ้นอย่างรุนแรงในช่วงปลายยุคกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังจากพระราชบัญญัติแห่งโบโลญญา (The Bolonza Statute) ได้มีกฎหมายที่ต่อต้านความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันโดยการลงโทษถึงตาย เนื่องจากมีสาเหตุหลักคือการเกิดโรคระบาดคือกาฬโรค และเนื่องจากคนในสมัยกลางมีความรู้เกี่ยวกับการแพทย์น้อย คนจำนวนหนึ่งจึงคิดว่าเกิดจากการมีความสัมพันธ์ทางเพศที่ผิดธรรมชาติ จึงเกิดการลงโทษคนรักเพศเดียวกันด้วยการประหารชีวิตเป็นครั้งแรก

ในระยะต่อมามนทัศน์เกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกันมีความเปลี่ยนแปลงไปเพราะเกิดการปฏิวัติทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งรวมไปถึงการปฏิวัติทางการแพทย์ ทำให้ภายหลังจากการปฏิวัติฝรั่งเศสประเทศฝรั่งเศสจึงเป็นประเทศแรกในยุโรปที่ไม่ถือว่าความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันเป็นอาชญากรรม เนื่องจากนโยบายของฝรั่งเศสในช่วงนี้ต้องการเป็นรัฐปลอดศาสนา โดยคนกลุ่มนี้ได้โต้แย้งว่ามันเป็นสิทธิส่วนตัวหรือของสังคม ซึ่งไม่ควรจะถูกลงโทษแต่ควรที่จะป้องกันโรค โดยในการปฏิวัตินี้เป็นจุดของการเริ่มเปลี่ยนการมองปัญหาสังคมต่างๆ จากปัญหาทางศาสนาให้เป็นปัญหาทางสุขอนามัย

ในช่วงศตวรรษที่ 18 ได้เกิดวัฒนธรรมย่อยของคนรักเพศเดียวกัน ซึ่งเป็นพัฒนาการของเครือข่ายทางสังคมในช่วงของการก่อเกิดทุนนิยมซึ่งในช่วงนี้คนรักเพศเดียวกันต้องมีการปิดบังตัวเองจากสังคม โดยทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันต้องการหลีกเลี่ยงจากระบบเครือญาติแบบคนรักต่างเพศ โดยคนกลุ่มนี้ได้สร้างรูปแบบใหม่โดยปราศจากโครงสร้างของอายุหรือเพศ และผู้คนพบปะกันโดยค้นหากันในโครงสร้างใหญ่ ไม่ใช่เพียงแต่ว่ามันมีความสัมพันธ์ทางสังคมที่มีอยู่ แต่เพราะความสนใจในคนรักเพศเดียวกัน โดยเครือข่ายของคนเหล่านี้มาจากทุกๆ ที่

กล่าวโดยย่อแล้ว พัฒนาการของเศรษฐกิจแบบทุนนิยมได้ก่อให้เกิดทางเลือกใหม่ของผู้คนที่จำกัดอยู่ในสังคมกสิกรรม ค่าแรงได้เปิดทางเลือกใหม่แก่ผู้คนที่จะเป็นอิสระจากที่ดินและการใช้ชีวิตแบบเก่า ทำให้การตัดสินใจในการแต่งงานไม่ได้ขึ้นสถานะทางเศรษฐกิจของสมาชิกในครอบครัวชายหรือสายตระกูล แต่ขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของพวกเขาเอง การเปลี่ยนแปลงนี้ได้ส่งผลกระทบต่ออย่างใหญ่หลวงทั้งชายและหญิง โดยผู้ชายสามารถที่จะเลือกใช้ชีวิตตามความพอใจได้เอง แต่สำหรับผู้หญิง การแต่งงานก็ยังคงมีความสำคัญในการแสวงหาความมั่นคงให้กับชีวิต แต่สำหรับผู้ชายเนื่องจากมีพันธะทางครอบครัวน้อยลงทำให้ผู้ชายที่ชื่นชอบผู้ชายสามารถที่จะค้นหาซึ่งกันและกันในสังคมเมือง ในที่สาธารณะ ซึ่งถูกสงวนไว้สำหรับผู้ชาย

ในกลางศตวรรษที่ 19 นักกฎหมาย “คาร์ล อูริช” (Karl Ulrichs) นักกฎหมายจากแฮนโนเวอร์ ได้เปิดประเด็นเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกันในทางการเมืองและกฎหมาย โดยช่วงนั้นยุโรปได้รับอิทธิพลจากการปฏิวัติฝรั่งเศส โดยอูริชทำงานทางวิทยาศาสตร์ที่ได้รับความนิยมมาก โดยอูริชเห็นว่าคนรักเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่ติด

ตัวมาตั้งแต่เกิด เหมือนกับความถนัดซ้ายหรือเพดานปากแหว่ง โดยชายที่รักเพศเดียวกัน ถูกนำเสนอว่าเป็น “วิญญาณของผู้หญิงที่อยู่ในร่างกายของผู้ชาย”

โดยความคิดดังกล่าวนี้ทำให้ทฤษฎีของอูลริช ซึ่งแต่เดิมเป็นความพยายามที่จะเรียกร่องสัททิกกลายเป็นโรคที่จะต้องรักษา อันเป็นการปิดศตวรรษของการทดลองต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการให้ยา การช็อตด้วยไฟฟ้า การทำให้พิการ หรือแม้แต่การรักษาทางจิตวิทยา

ทำให้ในปี 1896 ได้เกิดวารสารที่เกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกันเป็นครั้งแรกคือ “Der Eigne” แพคนส์ได้กล่าวว่าการเป็นคนรักเพศเดียวกันเป็น “สัญชาตญาณธรรมชาติภายในส่วนลึก” และเป็นเพศที่อยู่ระหว่างความเป็นชายและหญิงอย่างสุดขั้ว นอกจากนี้เขายังได้กล่าวโจมตีทฤษฎีว่าการเป็นคนรักเพศเดียวกันคือความป่วยไข้ว่ามันคือ “อคติ” ทางกายแพทย์ และได้สนับสนุนให้มีการแก้ไข “ย่อหน้าที่ 175” ที่พูดถึงการมีเพศสัมพันธ์ของเพศเดียวกันว่าผิดกฎหมาย

ต่อมาในเยอรมันช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ซึ่งเข้าสู่การเป็นสาธารณรัฐไวมาร์แม่คนส์ แฮ็คพิฟ ได้ก่อตั้ง “สถาบันเพศศึกษา” ซึ่งเป็นสถาบันที่เป็นศูนย์กลางของการศึกษาเพศศึกษาในโลก อันมีหน้าที่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการแต่งงานและหน้าที่การงาน การรักษาภาวะโรค การวางแผนครอบครัว เพศศึกษา และการรักษาทางกายภาพ โดยมีห้องสมุดและพิพิธภัณฑ์ ของชีววิทยา สังคมวิทยาและวิวัฒนาการชาติพันธุ์ หากแต่ว่าโครงการดังกล่าวก็มักจะถูกปราบปรามโดยคณะกรรมการเซ็นเซอร์

นอกจากนี้ในเบอร์ลินยังมีคลับและบาร์สำหรับชาวเลสเบียน ซึ่งเป็นองค์กรที่มีความใกล้ชิดอย่างยิ่งกับองค์กรชายรักชายตลอดช่วงสาธารณรัฐไวมาร์ แต่ในความเป็นจริงขบวนการเคลื่อนไหวของคนรักเพศเดียวกันถูกปิดบังและเผชิญกับการข่มขู่และการล่วงละเมิดอย่างเป็นระบบ

ต่อมาความรุ่งเรืองของวัฒนธรรมคนรักเพศเดียวกันในเยอรมนีก็ต้องสิ้นสุดลงเมื่อเผชิญกับการเรืองอำนาจของพวกนาซี เนื่องจากพวกนาซีได้ต่อต้านคนรักเพศเดียวกันอย่างรุนแรง เพราะเห็นว่าคนกลุ่มนี้ไม่ได้เป็นพวกรักชาติ เนื่องจากไม่สามารถผลิตเผ่าพันธุ์ที่สูงส่งของชนเผ่าอารยันได้ ดังนั้นสถาบันเพศศึกษาจึงถูกปิดหนังสือจำนวนมากถูกเผาโดยพวกเกสตาโป ต่อมาพวกนาซีเริ่มล้างบางกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน ทำให้คนกลุ่มนี้จำนวนมากหลบหนีออกจากเยอรมนี โดยฮิตเลอร์ต่อต้านคนรักเพศเดียวกันอย่างรุนแรงมากจนกระทั่งเขาจำกัดสมาชิกพรรคนาซีที่เป็นคนรักเพศเดียวกันออกไป โดยพรรคนาซีมีความคิดว่าเยอรมันมีแผนที่จะสร้าง “เชื้อชาติที่ยิ่งใหญ่” โดยชายรักเพศเดียวกันที่ไม่สามารถจะเปลี่ยนรสนิยมทางเพศของตนเองจะต้องถูกเข้าค่ายแรงงาน

ในการนี้คนรักเพศเดียวกันในเยอรมันกว่า 1 ล้านคนได้กลายเป็นเป้าหมาย กว่า 100,000 คนถูกจับและ 50,000 คนกลายเป็นนักโทษ แต่ในขณะเดียวกันกลุ่มเลสเบียนกลับไม่ได้ถูกกดขี่ เนื่องจากสังคมเห็นว่าเป็นการง่ายกว่าที่จะเปลี่ยนพวกเธอให้เป็นรักต่างเพศ โดยมีการประมาณการถึงชาวเกย์ที่ถูกคุมขังในค่ายกักกันประมาณ 5000-15,000 คน เสียชีวิตโดยถูกสังหารเป็นจำนวนมากคิดเป็นร้อยละมากกว่าชาวยิวเสียอีก

หลังจากสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 เริ่มเกิดกลุ่มเพื่อสิทธิของคนรักเพศเดียวกัน ซึ่งถูกก่อรูปขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ดังเช่น กลุ่ม COC ในเนเธอร์แลนด์ และกลุ่ม Forbundetaf 1948 ในเดนมาร์ก โดยมีจุดประสงค์หลัก 2 ประการ คือ เพื่อต้องการที่จะปลดปล่อยสังคมและต้องการที่จะสร้างวัฒนธรรมและการพักผ่อนสำหรับชาวเกย์และเลสเบียน ในการปลดปล่อยสังคมได้มุ่งเน้นไปที่การแก้ไขบทบัญญัติที่ 248 ในกฎหมายอาญาของดัชท์ ที่กล่าวว่า การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักเพศเดียวกันที่มีอายุระหว่าง 16-21 ปี จะได้รับการลงโทษทางกฎหมายโดยการจำขังเป็นเวลา 1 ปี โดยในสหรัฐอเมริกาก็ยังได้เกิดสมาคมแมตตาชิน (Mattachine Society) โดย เฮนรี เฮลย์ โดยมีอุดมการณ์หลักคือสิทธิมนุษยชนเสรีนิยม

แต่อย่างไรก็ตามขบวนการสิทธิของชาวเพศที่แตกต่างก็ได้ถึงจุดปะทุเมื่อ เกิดเหตุการณ์จลาจลที่สโตนวอลล์ อันเป็นหมุดหมายที่สำคัญที่สุดของประวัติศาสตร์คนรักเพศเดียวกัน โดยในทศวรรษที่ 50-60 สังคมยังเปิดกว้างต่อคนรักเพศเดียวกันน้อยมาก โดยในต้นทศวรรษที่ 1960 มีการรณรงค์ให้กำจัดบาร์เกย์ในมหานครนิวยอร์ก เนื่องจากท่ามกลางภาพลักษณ์ของการเตรียมงานเวิร์ลแฟร์ โดยบาร์สโตนวอลล์มีเจ้าของคือองค์กรราชอาณาจักรแห่งนิว โดยมีความมุ่งหมายที่จะให้เป็นบาร์สำหรับชาวเกย์จะเดินร่ากันเท่านั้น อันต่อมาได้กลายเป็นคลับยอตนิยมของคนรักเพศเดียวกัน โดยมีตำรวจเข้ามาค้นในบาร์นี้อย่างประปราย

อย่างไรก็ตามการจับกุมของตำรวจก็ได้เกิดขึ้นในเดือนมิถุนายน 1969 ซึ่งผู้จัดการของบาร์คิดว่ามันเกิดจากการให้เงินตำรวจอย่างไม่เพียงพอ จากเหตุการณ์นี้มีนักประวัติศาสตร์บางท่านได้ให้ข้อมูลว่า การกวาดจับเกิดจากเจ้าของสโตนวอลล์ต้องการเบลีจเมสส์ลูกค้าที่ร่ำรวย โดยเฉพาะลูกค้าที่ทำงานในสถาบันการเงิน ในที่สุดตำรวจก็จับกุมตัวผู้เข้ามาเที่ยวในคลับและส่งสถานีตำรวจ แต่จากเหตุการณ์นี้ ทำให้ความอดทนของคนรักเพศเดียวกันถึงขีดสุด

โดยผลกระทบของเหตุการณ์ดังกล่าวคือ ในปี 1970 ได้เกิดการเดินขบวน Gay Pride ซึ่งการเดินขบวนดังกล่าวก็ได้แพร่กระจายไปอีกในหลายๆ เมือง ดังนั้นเหตุการณ์สโตนวอลล์จึงกลายเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญที่สุดของขบวนการสิทธิของคนรักเพศเดียวกัน จากเหตุการณ์นี้ทำให้ขบวนการสิทธิของชาวเพศเดียวกันมีความหลากหลายมากขึ้น ต่อมาในทศวรรษที่ 1980 ก็ได้เกิด “วัฒนธรรมของคนรักเพศเดียวกัน” อันปรากฏอย่างเด่นชัด ดังเช่น การริเริ่มใช้คำว่า “Queer” และ “LGBT” ซึ่งเป็นการนิยามว่าตนเองคือชนกลุ่มน้อย ในด้านสังคม เริ่มมีการเคลื่อนไหวทางวัฒนธรรมในหมู่เพศที่หลากหลาย ดังเช่น ด้านกีฬา เริ่มมีกีฬา Gay Game ในปี 1982 ที่ซานฟรานซิสโก ส่วนทางด้านภาพยนตร์ ก็เริ่มมีภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกันมากยิ่งขึ้น ดังเช่นภาพยนตร์เรื่อง “Kiss of the Spider women” ในปี 1985 ทางด้านเพลงในทศวรรษดังกล่าว ก็ได้เกิดวงดนตรีที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นคนรักเพศเดียวกัน ดังเช่น “The Village People”

จากสภาวะสังคมดังกล่าว ได้แสดงให้เห็นถึงการเปิดกว้างทางสังคมมากยิ่งขึ้น จนทำให้ขบวนการประชาสังคมในเดนมาร์ก เรียกร้องกฎหมาย “การครองคู่” (Civil Union) ของคนเพศเดียวกัน จนมีการกดดันให้รัฐบาลจากพรรคการเมือง Conservative ไยอมรับกฎหมายนี้

เอกสารอ้างอิง

- เทอดศักดิ์ ร่มจำปา .(2545). วาทกรรมเกี่ยวกับ “เกย์”ในสังคมไทย พ.ศ. 2508-2542. วิทยานิพนธ์ สาขา ประวัติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. เอกสารอัดสำเนา.
- เพลโต. (2558). บทสนทนาของเพลโต. แปลโดยสมบัติ จันทรวงศ์ กรุงเทพฯ: คบไฟ.
- Betteridge, Thomas. (2002). Sodomy in Early Modern Europe. Manchester: Manchester University Press.
- Biggar Nigel and Rufas Black. Ed (2000). The Revival of Nature Law Philosophy, Theological and Ethnical Response to the Finnis Grisez School. Aldershot: Ashgate Press.
- Boswell, John. (1980). Christianity, Social Tolerance and Homosexuality. Chicago: University of Chicago Press.
- Carter, David. (2004). Stonewall: The Riot that sparked the Gay Revolution. New York: Macmillan. Cushman, Sarah. (2017). Homosexual the Holocaust Encyclopedia. ABC-CLIO. Dover, Kenneth J. 1978. Greek Homosexuality. Cambridge Mass: Havard University Press.
- Duberman Martin B. (1993) Stonewall. New York: Dutton.
- Gay Left Collective. (1980). Homosexual: Power&Politics. London: Allison and Busby.
- Harris, Deniel. (1997). The Rise and Fall of Gay Cultural. New York: Ballantine Books.
- Hart, John., Richardson, Diane. (1981). The Theory and Practice of Homosexuality. London: Routledge&Kegan Paul.
- Heinz Heger. (1994). The Man with the Pink Triangle: the True life and Death Story of Homosexual in the Nazi Death Camps Boston:Alyson Books.
- Herd, Gilbert. (1990). Third Sex, Third Gender: Beyond Sexual Dimorphism in Culture and History. New York :Zone Books.
- Hexma Gert . (1995). Gay Men and Sexual History of the Political Left. New York : Harrington Park Press.
- Ovid. (2008).. Methamophose. Translated by A. D. Melville; Oxford: Oxford University Press.
- Plummer, Kenneth.(1981).The Making of Modern Homosexual. London: Hutchinson.
- Rictor, Norton. (1997). The Myth of Modern Homosexual: Queer History and Search for Cultural Unity.London: Cassell.
- Seabrook, Jeremy. (1976). A Lasting Relationship: Homosexual and Society. London: Allen Lane.
- Spenser, Collin. (1996). Homosexuality : a History. London: Fourth Estate.

เว็บไซต์

"Archived copy". Archived from [the original](#) on 2016-07-14. Retrieved 2016-05-25) Jefferson, Thomas. 1776. https://www.loc.gov/resource/mtj1.001_0545_0548/?st=gallery.

<https://web.archive.org/web/20140930123537/>

<https://www.imdb.com/title/tt0089424>, 2560

Leviticus < <https://www.biblegateway.com/passage/?search=Leviticus+1&version=NIV> >

Retrieved 2018-05-25

[Persecution of Homosexuals in the Third Reich](#)". www.usmmm.org. 2018

Rex Wocker <https://www.thestranger.com/seattle/Content?oid=249273> , 2007

Sheila Rules , New York times, <http://www.nytimes.com/1989/10/02/world/rights-for-gay-couples-in-denmark.html>, 1989

Tatchell, Peter. the Guardian. <

<https://www.theguardian.com/commentisfree/2018/jul/06/pride-changed-world-lgbt-people-protest>> Retrieved 15 2018

"US Charts". [Billboard.Prometheus Global Media](#). Retrieved February Retrieved 15, 2018.)